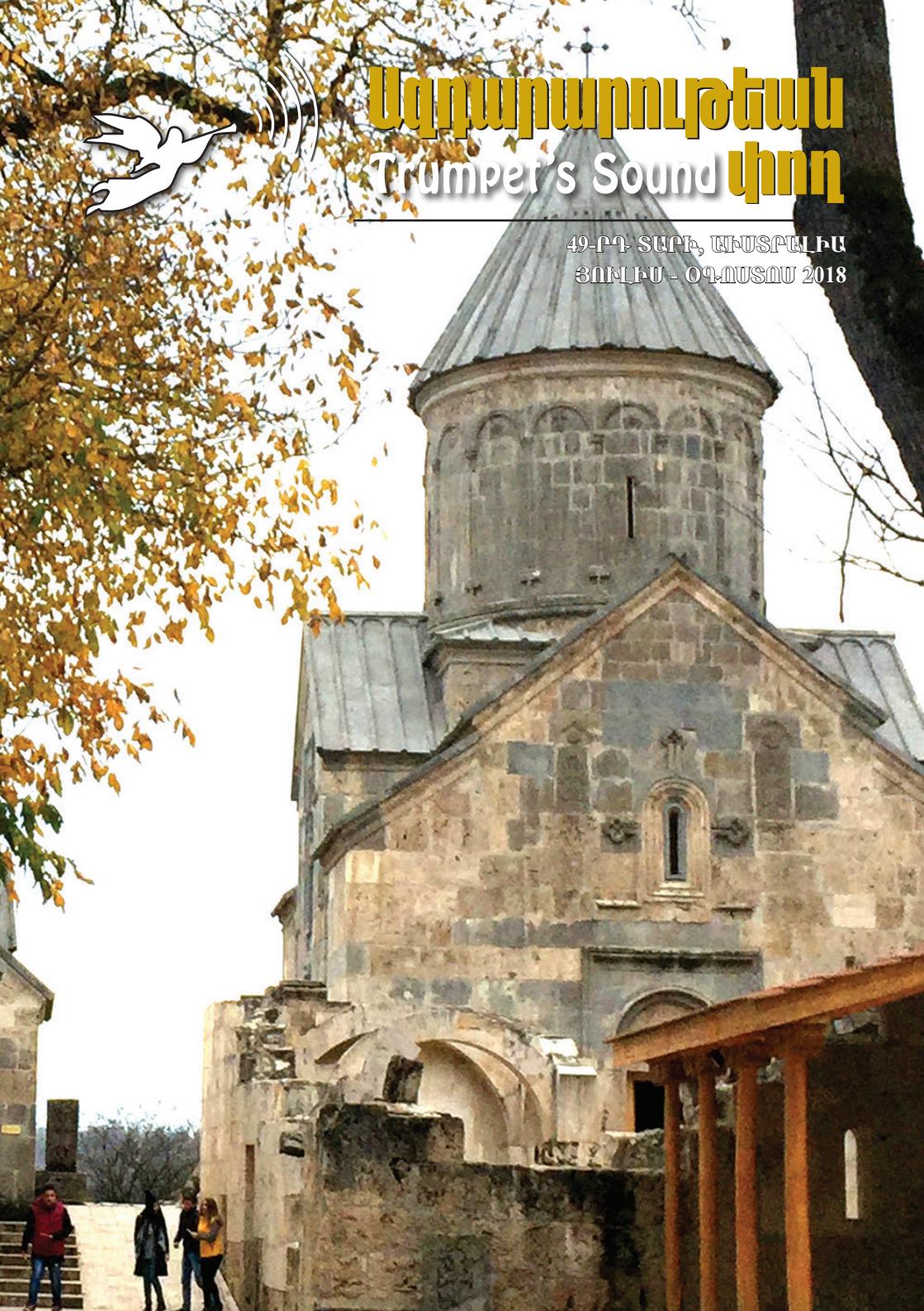

Ազգարարութեան Trumpet's Sound Ծիռ

49-ՐԴ ՏԵՐԻ, ԱԽԱՐԱԿԻ
ՅՈՒՆԻՍ - ՕԳՈՍՏՈՒ 2018

«ԱԶԳԱՐԱՐՈՒԹԵԱՄ ՓՈՂ»
երկամսյա հոգեւոր քերք

Պատասխանատու խմբագիր՝
հովի Հրաշ Գույուճեան

ACM AUSTRALIA
PO BOX 1593,
CHATSWOOD NSW 2057
EMAIL: hkiujian@acmaust.org
URL: www.acmaust.org

ACM-ի աղօթքի Նիւթեր

Մէկ անգամ եւս կը գոհանանք
Աստուծմէ ու կը գովաբանենք իր
անունը: Կը խնդրենք աղօթել.

- մեր կարիքաւոր ընտանիքներուն համար,
- հարթեցող հօր համար, ով իր տան անդամներուն կը նեղացնէ,
- քաղցկեղով հիւանդ մօր եւ իր երկու զաւակներուն համար,
ովքեր օգնութեան կարիք ունին,
- աղքատութեան, ճիւթական վիճակի եւ գոյատեւելու անհրաժեշտ նուազագոյն պայմանները ապահովելու համար,
- մանուկներու համար, ովքեր
Աւետարանը լսելու կարիք ունին,
- շատ ընտանիքներու աղքատիկ պայմաններու համար,
- Աւստրալիոյ, ԱՍՆ-ի եւ Հայաստանի «ԱՍՍ»-ի հոգաբարձուներու ինաստութեան համար,
- Օգոստոսին Հայաստան այցելող մեր միսիոնարական խումբին համար,
- մեր աշխատակիցներու համար, ովքեր մեր ամենօրեայ աղօթքներու կարիքը ունին:

Բովանդակութիւն

Խաղաղութիւն եւ յոյս	3
<i>Հովի Հրաշ Գույուճեան</i>	
Եգիպտոս իշնել	4
<i>Տնա Մրուճը</i>	
Կատարե՛ առաջին քայլը	8
<i>Ուրս Տիրակալ</i>	
Ապաշխարեցե՛ք	10
<i>Հովի Բաժքի Չափարևան</i>	
Զրիսողնեական չափանիշներ	12
<i>Քաղուած</i>	
Կմեն բաները բարիի գործակից ...	14
<i>Վեր՝ Արքահամ Սարգիսեան</i>	
«ԱՍՍ»-ի միսիոնարական դաշտեն .	15
<i>ACM-ի յանձնախումբ</i>	

Կազմի նկարը՝ հայկական նկարների, ACM 2017թ.

Խաղաղութիւն Եւ յոյս

◀ Եռուստացոյցէն հաւանաբար տեսած էք յայտնի հաղորդումներ, որտեղ մարդիկ կը նիհարին, կամ կ'անցնին վիլաստիկ վիրարութութեան միջով, կամ կը գնեն թանկարժէք նորառ հազուստներ: Բայց ի՞նչ ըսենք հոգիի մասին: Ո՞վ կրնայ վերափոխել այն, ո՞վ կրնայ փոխել եւ նորոգել մեզ Քրիստոսի մէջ: Ո՞վ կրնայ վերցնել մեր մեղքի բեռը, սրտի դատարկութիւնն ու մեր ունեցած տիրութիւնը: Կը դիմենք ոգելից խմիչքին, պարին ու խրախճանքին, սակայն յաջորդ օրը նոյնն ենք: Ո՞վ կրնայ օգնել զիս, ո՞վ կրնայ փրկել զիս: Յիսուսը միակն է, ով կըրնայ շտկել ու նորոգել մեր կոտրուած սրտերը: Ան կրնայ յեղաշրջել մեր ամբողջ կեանքը: Այս ամէնը տեղի կ'ունենայ, երբ մենք Յիսուս Քրիստոսվ կ'արդարանանք: Քրիստոսը մեզի նոր կեանք կուտայ՝ Աստուծոյ հանդէա մեր ցուցաբերած վստահութեան եւ իրեն հաւատալու շնորհիւ: Ան մեզ կ'արդարացնէ, խաղաղութիւն ու յոյս կը պարզեա: Կարդացէք Հռովմայեցիս 5:1-11-ը:

«Արդ՝ մենք հաւատքով արդարացած ըլլալով՝ խաղաղութիւն ունինք Աստուծոյ հետ մեր Տերոջը Յիսուս Քրիստոսին ձեռքով, որով ընդունեցինք հաւատքով, այս շնորհքին մօտենալը, որուն մէջ կեցեր ենք եւ Աստուծոյ փառքին յոյսովը կը պարծինք: Ո՛չ միայն այսքան՝ հապա նաեւ նեղութիւններու մէջ կը պարծինք. վասն զի գիտենք թէ նեղութիւնը համբերութիւն կը գործէ, եւ համբերութիւնը՝ փորձառութիւն ու փորձառութիւնը՝ յոյս. եւ յոյսը ամօրով չի ձգեր. վասն զի Աստուծոյ սէրը մեր սրբաւերուն մէջ տարածուած է Սուրբ Հռովմին միջոցով, որ մեզի տրուեցաւ: Վասն զի երբ մենք դեռ տկար էինք, յարմար ժամանակին Քրիստոս ամբարիշտներուն համար մեռաւ: Վասն զի արդարի մը համար հազիւ կրնայ մէկը մեռնիլ. (Բայց բարի մարդու մը համար՝ կարելի է որ մէկը համարձակի մեռնիլ) սակայն Աստուած իր սէրը որ մեր վրայ ունէր՝ յայտնեց, երբ դեռ մեղաւոր էինք: Քրիստոս մեզի համար մեռաւ. ուրեմն հիմա որ իր արինով արդարացանք, ո՞չչափ աւելի իրմով պիտի ազատինք բարկութենէն: Վասն զի երբ մեր թշնամի եղած ատենը Աստուծոյ հետ հաշտուեցանք իր Որդիին մահովը, ո՞չչափ աւելի մեր հաշտուած ատենը պիտի ապրինք անոր կեանքովը: Եւ ոչ միայն այս,

հապա Աստուծով կը պարծենանք ալ մեր Տերոջը Յիսուս Քրիստոսին ձեռքով որով իհմա հաշտութիւն ընդունեցինք» (Հոռվմ. 5:1-11):

Երբ դատապարտուած անձը ազատ արձակուելու համար կ'արդարացուի, այդ օրը իր կեանքի ամենաերջանիկ օրը կ'ըլլայ: Ան ով յոյս չունէր, այժմ յոյս ունի, ան ով ուրախութիւն չունէր, այժմ ուրախութիւն ունի: Որքա՞ն մեծ է այն շնորհքը, որ իրեն ազատ արձակեց: Ինչպիսի՞ն է վիճակի այսօր: Ուրա՞խ էք: Աստուծոյ կատարեալ խաղաղութիւնը կը վայել՝ ծեր կեանքին մէջ: Կը տեսմէ՝ Անոր շնորհքի մեծութիւնը, գիտէ՝ Անոր հետ ըլլալու յախտենական յոյսի մասին:

Եթէ ծեր կեանքին մէջ չէք փորձառած այսպիսի փոփոխութիւն մը, ապա իհմա է ժամանակը, որ Փրկչին մօտենաք եւ խնդրէք իրեն մաքրել ձեզ ձեր մեղքերէն եւ ազատ արձակել ձեզ: Երբ ՈՐԴԻՆ ազատէ ձեզ, դուք ճշմարտապէս ազատ կ'ըլլաք:

Թո՞ն որ Քրիստոսի ուրախութիւնը բնակուի ձեր կեանքին մէջ:

Հ. Գ.

Եգիպտոս իշնել

Ծննդոց 12:10-20

Աբրահամը եկաւ այնտեղ, որտեղ Աստուած ուզած էր որ ըլլար, սակայն շուտով դժուարութեան հանդիպեցաւ: Ան տեղափոխուեցաւ երկրի հարաւային մասը, բայց սովոր հանդիպեցաւ: Նովսի հետ մէկտեղ շարունակեց հարաւ տեղաշարժուիլ, եւ շուտով հասան Եգիպտոսի սահման: Նշենք, որ Աստուած Աբրահամին չէր պատուիրած տեղաշարժուիլ: Ուստի, Աբրահամը ինչո՞ւ կը շարունակէր հարաւ շարժուիլ: Արդեօք պէտք չէ՞ր, որ մնար այնտեղ որտեղ էր: Ի՞նչն էր Եգիպտոս իշնելու սխալը: Մենք պէտք է զգուշ ըլլանք, որ չդատապարտենք Աբրահամին, սակայն մեր առաջ քաշած հարցը մեր կեանքերուն մէջ մեծ նշանակութիւն ունի, եւ կարեւոր է այդպիսի հարց տալը եւ իմանալը, թէ ինչպէս պէտք է վարուինք կեանքի նման պարագաներուն մէջ:

Գուցէ չկարողանանք պատասխանել այս հարցերուն, ուստի եկէք

մեր մտքերը կենդրոնացնենք Արքահամի Եզիպտոս իշնելու վրայ: Ան գիտակցեցաւ, որ կենսական խնդրի մը առջեւ կեցած է, այն իր կնոջը կը վերաբերէր: Սա ուրիշ տեսակի խնդրի է, քան շատ տղամարդկանց պատկերացուցածնն, երբ իրենց կանանց մասին կը մտածեն, որպէս խնդրի առրիդ: Արքահամի խնդրին այն էր, որ իր կինը թերեւս գեղեցիկ էր նոյնիսկ վարսունիինգ տարեկան հասակին, եւ կը վախնար, որ Եզիպտոսի մէջ ինչ-որ մէկը կրնար սպաննել զինք, իր կնոջը տիրանալու համար:

Ուրեմն Արքահամը ի՞նչ ըրաւ: Չկայ որեւէ նշում, որ ան Տէրոջը օգնութեանը կամ առաջնորդութեանը դիմեց: Ան ինքնուրոյն խնդրին լուծում տուաւ: Ան Սառային խնդրեց, որ մարդկանց ըսէ թէ իր քոյրն էր, որպէսզի ինքը ողջ մնար:

Արքահամի կեանքէն գիտենք, որ այս խօսքը ճշմարիտ է: Ան եւ Սառան նոյն հօրմէն էին, սակայն տարբեր մայրերէ: Բայց Արքահամը սըխալ տպաւորութիւն ստեղծելու համար կ'օգտագործէր ճշմարտութեան մէկ մասը: Իրականութեան մէջ ան սուտ կ'ըսէր: Մենք նոյնակէս պէտք է զգուշ ըլլանք, թէ ինչպէս կը ներկայացնենք ճշմարտութիւնը: Կան ժամանակներ, երբ մեր ըսածը ճշմարիտ է, բայց մենք կ'ըսենք ճշմարտութեան մէկ մասը, այն մասը, որը մեզ աւելի լաւը կը ներկայացնէ: Երբ այդպէս կը վարուինք, ապա հետեւանքները կարող են այնքան աղետալի ըլլալ, կարծես թէ մեծ սուտ մը խօսած ըլլայինք: Աւելի ուշ կը վերադառնանք այս մտքին:

Հարցը, որ մեր մտքին մէջ կը ծագի հետեւեալն է. «Ի՞նչ եղաւ Արքահամի հաւատքի հետ»: Այս գլխուն սկիզբի հատուածներուն մէջ կը կարդանք Աստուծոյ Արքահամին տուած խոստման մասին: Աստուած իրեն մեծ ազգ պիտի դարձնէր, եւ երկրի բոլոր ազգերը իրմով պիտի օրինուէին: Սակայն պատմութեան այս փուլին մէջ Արքահամը զաւակներ չունէր: Եթէ ան մեծ ազգի հայր պիտի դառնար, ապա պէտք է ողջ մնար այնքան ժամանակ, մինչեւ որ առնուազն մէկ զաւակ ունենար: Հետեւարար, Եզիպտացիները ինչ ալ մտածէին իր եւ իր կնոջ մասին, պէտք չէ որ զինք վախեցնէր, Աստուած դեռ որոշ ժամանակ պիտի պահպանէր իր կեանքը:

Եթէ սխալ ճամբայ կը բռնենք, ապա պէտք է ակնկալենք ամէն տեսակի խնդրիներ, այդ խնդիրներէն ոմանք իրական կրնան ըլլալ, իսկ

մեծամասնութիւնը՝ հաւանաբար մեր երեւակայութեան արդիւնք: Այնուհետեւ մենք կը փորձենք նախապատրաստուիլ այդ քուացեալ խնդիրներուն, եւ կը փորձենք նախապէս լուծումներ մշակել: Միթէ աւելի լա՞ւ չէ մնալ այնտեղ, որտեղ Աստուած մեզ տեղաւորած է եւ վստահիլ իրեն, որ առաջնորդէ մեզ:

Աքրահամի պատկերացուցածը իսկապէս տեղի ունեցաւ: Եզիպտացիները նկատեցին Սառայի գեղեցկութիւնը եւ փարաւոնին զեկուցեցին այն, Սառան տեղափոխուեցաւ քագաւորական պալատ: Սակայն, պատմութեան ընթացքն կը հասկնանք, որ Աքրահամի իրական մտավախութիւնը, որ զինք թերեւս կը սպաննեն, իրականութեանը չէր համապատասխանէր: Երբ փարաւոնը իմացաւ ճշմարտութիւնը, չափազնց զայրացաւ Աքրահամի վրայ, եւ իր խօսքերէն կրնանք հասկնալ, որ Աքրահամի մտավախութիւնը պարզապէս իր երեւակայութեան արդինքն էր: Երբ փարաւոնը զիտնար, որ Աքրահամն ու Սառան ամուսիններ էին, ան երբեք Սառային չէր տանէր իր պալատ:

Սակայն Աքրահամը մի քանի ճետվ վաստ դրութեան մէջ յայտնուեցաւ: Ան պատրաստ էր փոխզիջման դիմել, եւ իր կնոջ մաքրութիւնը արատաւորել՝ իր սեփական անվտանգութիւնը ապահովելու համար: Սա իրակա՞ն սէր է: Արդեօք պէտք չէ⁹, որ ան ամեն գնով հոգար իր կնոջ մասին: Միայն ինքն իր մասին մտածելը հոգատար ամուսնու տպաւորութիւն չձգեց:

Բացի այդ, Աքրահամը թերեւս կը մտածէր, թէ իր ռազմավարութիւնը լաւ կը գործէ: Ան ողջ էր, փարաւոնը իրեն արջառներով, ուղտերով, էշերով, ծառաներով ու աղախիններով հարատացուցած էր: Սակայն մէկ քան եւս պէտք է նկատի առնել: Նիրական յաջողութիւնները երբեք պէտք չէ հոգեւոր քարօրութեան հաշուին ճեռք թերել: Ի՞նչ արժէր ունի նիրական յաջողութիւնը, երբ մեր վկայութիւնը արատաւորուած է մեր փոխզիջման պատճառով:

Կէս ճշմարտութիւնը Աքրահամի վրայ սույլի նստաւ: Փարաւոնը իրեն պատահած լուրջ հարուածները ինչ-որ կերպով հասկցաւ, որ Սառայի պատճառով էր, եւ որ Սառան Աքրահամի կինն էր: Ինչ-որ կերպով, փարաւոնը հասկցաւ որ իր հետ պատահածները Աստուծոյ դատավճիռն էր, ուստի դրկեց ու կանչեց Աքրահամին իր մօս: Ան Աքրահամին մեղադրելով ըստի. «Այս ի՞նչ է, որ դուն ըրիր ինձի»: Այս մարդը իր ամ-

բողջ ընտանիքով կը տառապէր մէկ մարդու եսամբրական ծրագրի պատճառով։ Հերանոսը կը յանդիմանէ կենդանի Աստուծոյ ծառային։ Եթէ հաւատացեալը անապաշխարհ մարդու կողմէ իրաւացիօրէն կը յանդիմանուի, որեմն չափազանց լուրջ խնդիր կայ, սա այնպիսի բան մըն է, որը երբեք պէտք չէ տեղի ունենայ։

Արրահամը արտաքսուեցաւ երկրէն։ Ան շատ լուրջ դաս սորվեցաւ, եւ իր մասին այլեւս չենք կարդար որ ան երբեւէ փափաք ունեցաւ կըրկին Եգիպտոս վերադառնալու։ Այնուամենայնիւ, պիտի տեսնենք որ Եգիպտոս գտնուելու այդ ժամանակաշրջանը իր վրայ մեծ հետեւանքներ բողեց։ Այո՛, Արրահամը Եգիպտոսէն դրւս ելաւ, բայց Եգիպտոսը Դոկտի սրտին մէջ մնաց, ան շուտով պիտի ընտրէր Յորդանան գետի հովիտը, քանի որ այն շատ նման էր Եգիպտացիներու երկրին։ Եվ հաւանաբար, սա այն ժամանակահատուածն էր, երբ Սառան Հագարին ստացաւ որպէս աղախին։

Այս ամենէն ի՞նչ դաս կրնանք սորվիլ։ Ցաւալի է, որ այն բոլոր բաները, որոնք առանց Տէրոջը հարցնելու կատարած ենք մեր կեանքին մէջ հնարաւոր է, որ որոշ ժամանակ անց մեզի նեղեն։ Ասոր համար կարեւոր է, որ մենք Տիրոջը մօտ ըլլանք եւ ամէն քայլափոխին Անոր առաջնորդութիւնը փնտուեմք։

Շատ կարեւոր է նաեւ բաց եւ ազնիւ ըլլալ մարդկանց հետ։ Ծշմարտութեան մէկ մասը ըսելը աղետալի հետեւանքներ կրնայ ունենալ։ Այն ինչ ըսած ենք հնարաւոր է, որ ծշմարտութիւնն է, բայց եթէ ծշմարտութինը որեւէ կերպ շեղած ենք, ապա մեր բարի վկայութիւնը վտանգի ենթարկած կ'ըլլանք աշխարհի առջեւ, ով աչքերը չորս բացած մեզի կը հետեւի։ Անհաւատները հաւանաբար շատ արագ մատնացոյց ընեն մեր թերութիւնները, եւ այդպիսով մեր հաւատակիցներու վկայութիւնը արատաւորած կ'ըլլանք։

Տնն Սթորմը

Կատարէ՛ առաջին քայլը

«Եթէ մեր եկեղեցիի առաջնորդները..... ապա մենք իսկապէս յաջողութիւններու հասած կ'ըլլայինք»: Նախադասութեան բաց քողուած հատուածը կրնար լուացնել ձեր իսկ խօսքերով: Հաւանաբար բաց քողուած հատուածին մէջ կը գրէիք, որ եթէ աստուածաշնչային աւելի լաւ սերտողութիւններ պատրաստէին, կամ, աւելի արդիւնավետ հովիտոթիւն ընթիւն. կամ զուցէ աւետարանչութեան կամ պաշտամոնքի ձեւի հետ կապուած միտք մը արտայայտէիք: Իմ նման, հաւանաբար դուք նոյնապէս լսած եք անհամար քննարկումներ այն մասին, թէ ինչպէս պէտք է վարուին եկեղեցիի առաջնորդները:

Նման զրոյցներէ բազմից տուն վերադարձած եմ կատարելապէս հիմարափուած եւ անօգնական: Այնպիսի տպաւորութիւն մը կայ, որ եթէ առաջնորդական կամ ազդեցութիւն ունեցող դիրքի վրայ չես, ապա անզօր ես կատարելու որեւէ նշանակալի փոփոխութիւն: Եկեղեցիին մէջ կեանքը այլեւս գրաւիչ չէ, ձեզ համար այն իմաստ չունի, մինչեւ որ «անոնք փոփոխութիւններ չիրականացնեն այնտեղ»: Ի հարկէ այն առաջնորդները, ովքեր Աստուծոյ եւ իրենց շրջապատող մարդկանց հետ մտերիմ հաղորդակցութիւն ունին, քրիստոնէական համայնքի հոգեւոր կեանքի համար կենսական նշանակութիւն ունին: Առանց լաւ առաջնորդութեան եկեղեցին մեծ վնասներ կը կրէ: Սակայն մտածելը, որ ամէն բանի համար միայն եկեղեցիի առաջնորդներն են պատասխանատու, իր մէջ ունի թաքնուած վտանգ: Հրաշալի իրականութիւնն այն է, որ մեզմէ իրաքանչիւրը կանչուած է մէկս միւսի կեանքին մէջ ճշմարիտ հոգեւոր առաջնորդութիւն կատարելու: Երկու կամ աւելի մարդկանց միջեւ եղած իրաքանչիւր փոխազդեցութիւն իր մէջ կը պարունակէ հոգեւոր առաջնորդութեան թաքնուած իրաւեր: Մտածէք թէ ինչպէս Քրիստոսը առաջնորդեց յուսալքուած աշակերտներուն, մինչ անոնք տիսուր կ'երբային Էմմառս գիտ: Կարդացէք Դուկասի աւետարանի մէջ գրուած այս պատմութիւնը եւ պիտի տեսնեք, թէ ինչպէս Քրիստոսը նախաձեռնութիւնը իր վրայ վերցուց, մտաւ անոնք յուսահատած դրութեան մէջ եւ անոնց յոյս պարգեւեց: Ասիկա է ճշմարիտ առաջնորդութիւնը: Երբ մենք մեր վրայ կը վերցնենք մէկս միւսի կեանքը բուժող նման

նախաձեռնութիւն, մենք իրականութեան մէջ գործածած կ'ըլլանք յատուկ տեսակի հոգեւոր առաջնորդութիւն:

Մտածէք այս տեսակ հոգեւոր առաջնորդութեան կարեւորութեան մասին, որտեղ երկու մարդիկ ունին կոտրուած յարաբերութիւն: Առաջնորդի վայել քայլ է առաջինը ներում խնդրելը կամ ներելը: Այդ առաջին քայլը ընողը նախաձեռնութիւնը իր վրայ կը վերցնէ: Սա է ճշմարիտ հոգեւոր առաջնորդութիւնը:

Պատկերացուցէք իրավիճակ մը, երբ կը տեսնէք որեւէ մէկուն լուրջ խնդրի մը մէջ յայտնուած: Չեր առջեւ դրուած է առաջնորդութիւն կատարելու երկրնուրանք: Կրնաք աչք գոցել անոր դժուարութեան վրայ, խնդրը զգուշօրէն անտեսել, եւ քաղաքակիրք կերպով հեռաւորութիւն պահպանել, կամ ձեր յարմարաւետութիւնը մէկ կողմ ձգելով ինչ-որ կերպով անոր քեռը քերեցնելու պատրաստակամութիւն յայտնել: Սա հոգեւոր առաջնորդութեան եւ նախաձեռնութեան քայլ է:

Մենք հակուած ենք թերագնահատելու այն ազդեցութեան չափը, որը կրնայ գործադրուիլ մէկս միայ համարկայ յարաբերութեան մէջ: Նոյնիսկ պարզ քաջալերական խօսքը իր մէջ առաջնորդութեան ինչ-որ տեսակի տարր կը պարունակէ: Հեշտ է աննախաձեռնող կեանք ապրիլ եւ խոյս տալ որեւէ մէկուն քաջալերելու պարտականութենէն: Խսկական քաջալերութիւնը կրնայ փոխել կեանքի ուղղութիւնը կամ զօրացնել ծառայութիւնը: Որոշ քրիստոնեայ խորիուրդատուներ կը պնդեն, թէ իրենց խորիուրդատուական աշխատանքի 75-90%-ի կարիքը չէր ըլլար, եթէ եկեղեցին մէջ մարդիկ իրար քաջալերէին:

Ճշմարիտ առաջնորդութիւնը կը նեռարէ վտանգի դիմելու եւ առաջին քայլն առնելու ցանկութիւն: Այսպէս ընելով՝ դուք կրնաք մէկ ուրիշի կեանքին մէջ բժշկող փոփոխութիւն առաջացնել:

Ուրս Տիրլավ

Ապաշխարեցէ՛ք

Գործք Առաքելոց 2:38

Աստուածաշունչը կը սորվեցնէ, թէ ապաշխարութիւնը անհրաժեշտ է փրկութեան համար: Ի՞նչ կը նշանակէ սուրբգրային ապաշխարութիւն: Ի՞նչ նկատի ունէր Պետրոսը, երբ բազմութեանը ապաշխարելու կոչ ուղղեց: Գործք Առաքելոց 2-րդ գլխուն մէջ կը տեսնենք, թէ Պետրոսը բազմութեանը Յիսուսը կը քարոզէր: Երբ մարդիկ լսեցին Յիսուսի մասին ճշմարտութիւնը, անոնք Պետրոսին հարցուցին, թէ ինչ պէտք է ընեն: Պետրոսը պատասխանեց ըստեղով, թէ պէտք է ապաշխարեն:

Նախ եւ առաջ, եկէ՛ք սահմանենք «ապաշխարել» բառն այնպիս, ինչպէս այն օգտագործուած է բօօրինակ լեզուին մէջ: Ապաշխարել բառը յունարէն «Metanoesate» բառն է, որը կը նշանակէ փոխել աշխարհայեացը կամ տեսակետը, կամ ունենալ սրտի փոփոխութիւն: Հետեւարար, ապաշխարել կը նշանակէ ինչ-որ բան բողնել ուրիշը ձեռք բերելու համար: Ուստի, Պետրոսը ի՞նչ նկատի ունէր, երբ ժողովուրդին ապաշխարելու կոչ լրաւ: Արդեօք մարդիկ պէտք է հրաժարուի ի՞ն իրենց կեանքին մէջ եղած որոշակի մեղքերէն: Ինչ՞ն պէտք է ապաշխարեն:

Ծատերը ապաշխարել եզրոյթը կը հասկնան, որպէս մեղքերէ դարձի գալ: Ասիկա ապաշխարութեան սուրբգրային սահմանումը չէ: Աստուածաշունչին մէջ ապաշխարել կը նշանակէ «միտքը փոխել» (Սատր. 3:2, Սատր. 4:17, Գործք 5:31, 17:30): Եթէ ապաշխարել՝ փրկուելու համար մեղքերէ դարձի գալ նշանակէր, ապա կը կասկածիմ որ որեւէ մէկը պիտի կարողանար փրկութիւն գտնել, քանի որ մեզմէ ոչ որ այս իմաստով չէ կրցած ապաշխարել: Ոչ որ վերջնականապէս դարձի չէ եկած մեղքէն, այլ շարունակաբար կը վերադառնայ այն նոյն մեղքին, որոնցմէ դարձի եկած է: Քանի որ ապաշխարել կը նշանակէ ինչ-որ բան բողնել մէկ ուրիշ բան մնայուն կերպով ձեռք բերելու համար, հետեւարար ապաշխարութիւնը չի կրնար մեղքէն դարձի գալ նշանակել: Այսպիսով, ապաշխարել կը նշանակէ դարձի գալ սխալ հաւատալիքէն, սխալ աշխարհայեացըէն կամ սխալ մտածելակերպէն: Անշուշտ, Աստուածաշունչը նաեւ կ'ըսէ թէ ճշմարիտ ապաշխարութիւնը կը յանգեցնէ գործողութիւններու փոփոխութեան (Ղուկ. 3.8-14, Գործք 3:19):

Ի՞նչ կապ կայ ապաշխարութեան եւ փրկութեան միջեւ: Անձը պէտք է փոխէ իր միտքը Յիսուս Քրիստոսի նկատմամբ: Պէնտէկոստէի օրը (Գործը 2-րդ գլուխ) Պետրոսն իր քարոզը ամփոփեց ժողովուրդին ապաշխարելու կոչ ուղղելով (Գործը 2:38): Ինչէ՞ն ապաշխարել: Պետրոսը Յիսուսին մերժողներին կոչ ըրաւ, որպէսզի փոխեն իրենց միտքը Յիսուսի նկատմամբ, ընդունելով զինք որպէս «Տէր եւ Օծեալ» (Գործը 2:36): Պետրոսը կոչ ըրաւ մարդկանց փոխել իրենց միտքը Յիսուսի նկատմամբ, Իրեն մերժելու փոխարէն, հաւատքով զինք ընդունել, որպէս Մեսիա եւ Փրկիչ: Հետեւաբար, ապաշխարել կը նշանակէ սխալ հաւատալիքներէն, Աստուծոյ մասին սխալ ընկալումէն, Աստուծոյ մասին սխալ տեսակետներէն, կամ Յիսուսի Անձի մասին կազմած թիր կարծիքներէն դարձի զալ եւ դառնալ ճշմարտութեանը, որը Յիսուսն է, դառնալ ճշմարիտ ուսմունքին եւ Աստուծոյ Խօսքին:

Ապաշխարութիւնն ու հաւատքը պէտք է միաժամանակ կատարուին: Ապաշխարութիւնն ու հաւատքը նոյն մետաղադրամի երկու կողմերն են: Անհնար է Յիսուս Քրիստոսին որպէս Փրկիչ հաւատալ, եթէ նախապէս չէր փոխած ձեր միտքը Իր Անձի եւ կատարած գործի նկատմամբ: Անկախ, թէ ձեր ապաշխարութիւնը Քրիստոսին դիտաւորեալ մերժելէն եր, թէ անտեղեակութենէն կամ անտարբերութենէն, այն իր մէջ կը ներառէ մտքի փոփոխութիւն: Այն կը նշանակէ ապաշխարել ամէն տեսակի հոգեւոր բյուրընքնում, որ ունեիք հոգեւոր հարցերու կամ Աստուծոյ նկատմամբ: Այն կը նշանակէ ապաշխարել այն ամէն քաներէն, որոնց ապահնած էիք Երկինք երթալու կամ Աստուծոյ հաճեցնելու համար, եւ միայն Յիսուսին ապահնել, եւ ուրիշ ոչ որի եւ ոչնչի: Չափազանց կարեւոր է, որ հասկնանք, թէ ապաշխարութիւնը ինչ-որ գործ չէ, որը եթէ կատարենք փրկութիւնը կը վաստակենք:

Չնայած որ ապաշխարութեամբ մենք փրկութիւնը չենք վաստակէր, սակայն ապաշխարութիւնը կը յանգեցնէ փոխուած գործերու: Անհնար է իրական եւ ամբողջական մտքի փոփոխութիւն ունենալ առանց անոր՝ գործերու վրայ ազդեցութիւն ունենալու: Աստուծաշունչին մէջ ապաշխարութիւնը միշտ կը յանգեցնէ վարքի փոփոխութեան: Ահա թէ ինչու Յովհաննէս Սկրտիչը մարդկանց կոչ ըրաւ ըսելով. «Ապաշխարութեան արժանաւոր պտուղներ բերէք» (Մատթ. 3:8): Այն անձը, ով իսկապէս ապաշխարած է՝ Քրիստոսին մերժելէն դէափի Քրիստոսին հաւատալու՝

անպայման փոխուած կեանքի ապացոյցներ կ'արտադրէ իր կեանքին մէջ (Բ Կորնք. 5:17, Գաղ. 5:19-23, Յակ. 2:14-26): Սուրբքրային ապաշխարութիւն կը նշանակէ փոխել միտքը Յիսուս Քրիստոսի վերաբերեալ եւ փրկութեան համար հաւատքով Աստուծոյ դիմել (Գործ 3:19): Մեղքն (մեղքի մէջ ապրելը, մեղաւոր կենսակերպը, իին բնութեան մէջ մնալը) դարձի զալը ապաշխարութեան սահմանումը չէ, այլ Տեր Յիսուս Քրիստոսի նկատմամբ իրական հաւատքի ապաշխարութեան արդիւնքը:

Թափփի Զափարեան

Քրիստոնէական չափանիշներ

Քրիստոնէական չափանիշները տարբեր ժամանակներու եւ տարբեր անհատներու մօտ բոլորովին տարբեր եղած են: Կարգ մը մարդոց համար շատ էական եւ կարեւոր կը նկատուին նիւթեր, որ ուրիշներու համար երկրորդական եւ անկարեւոր են: Օրինակի համար Կիրակի օրը սուրբ պահելու չափանիշը բոլորովին տարբեր է շատերուն համար: Կիրակի օրը ճամբորդել, քաղաքի մէջ կամ երկրէ մը ուրիշ երկիր, երթեւեկի համար դրամ ծախսել, ածիլուիլ եւ այլն վիճաբանութեան նիւթ եղած է շատ անգամ: Զափանիշի մեծ տարբերութիւն կը տեսնենք նաև Տերոջը գործին համար տալու եւ տրուելու տեսակետով: Տասանորդէ ալ աւելի տալը ոմանց համար անհրաժեշտ պարտաւորութիւն մըն է, իսկ ուրիշներու համար տասանորդը տալը կատարելութեան բարձրագոյն չափանիշն է. Երրորդ անձ մը սիսալ կը նկատէ օրէնքով կաշկանդուած ըլլալ, ու կուտայ երբ սիրտը ուզէ եւ երեմն ալ բնաւ չի տար:

Իրաքանչիւր անհատ այսօր ինքնիրեն համար չափանիշ մը որոշած է ու կ'ապրի անոր համեմատ փոխանակ աստուածային բացարձակ չափանիշին զորը կը գտնենք Աստուածաշունչին մէջ պատկերացուած օրինակներուն մէջ: Ինչ որ սերունդ մը առաջ մահացու մեղք կը նկատէր, այսօր բնական եւ հասարակ սովորութիւն մը դարձած է նոյնիսկ

հաւատացեալ կոչուող շրջանակներու մէջ: Շատ ցաւալի է տեսնել քրիստոնէութեան չափանիշին օրէ օր անկումը: Ինչ որ ներեխի չէր ասկէ սերունդ մը առաջ, այսօր ներեխի դարձած է ու բնական նոյնիսկ կրօնաւորին համար: Շատեր իրենց խղճին հանգստութիւնը եւ քունը կը փախցնեն երբ իրենց դրացիին կամ մէկ բարեկամին անախտրժ պատիկ բառ մը ըսած ըլլան ու պէտք կը զգան անմիջապէս սրբագրել զայն, մինչ անդին նոյնքան եւ աւելի հաւատացեալ կոչուող մը, իր ընկերը կ'անարգէ, իր դրացիին հետ ամխներով չի խօսիր, իր գործաւորին կամ գործատէրին հետ տեսական կրիի մէջ է, շարունակ կը բամբասէ իր ծանօթները, եկեղեցիին պաշտօնեաները, հովիր կ'անարգէ ու դարձեալ կը մնայ իր ջերմեռանդ հաւատացեալի դասակարգութեան մէջ, դասակարգութեան մը որուն չափանիշը շատ խիստ իջած է:

Տերոջը սուրբ սեղանին մօտենալը կը պահանջէր կատարեալ մաքրութիւն եւ սրբութիւն: Սուրբ հաղորդութեան արժանի սեպուելու համար մանրակրկիտ ինքնաքննութիւն կատարողներուն թիւր հետզիետէ կը քիշնայ: Եկեղեցիի պատասխանատուները դուռը շատ լայն բացած են ու իրաքանչիւր անհատին ձգած են որ իր անձին պատասխանատութիւնը ինքը յանձն առնէ, եւ որեմն հաղորդութեան մասնակցելու պայմանին չափանիշը կիջնէ: Աքոնի եւ պաշտօնի մոլի թեկնածուներու մտահոգութիւնը հաղորդական անդամներուն թիւր շատցնել է միայն:

«Նպատակը կ'արդարացնէ միջոցը» վիխիսովիայութեան հաւատացող քարոզիչներ եւ հաւատացեալներ իջեցուցած են քրիստոնէութեան չափանիշը: Ես եկեղեցիի շահուն համար սուս կը խօսիմ, եկեղեցիին շահուն համար եղրօս հետ կը կոռուիմ, եկեղեցիին շահուն համար եղբայր կ'անարգեմ կ'ըսէ մէկը, ու կ'արդարացնէ իր բոլոր սխալ արարքները:

Սիրելի՝ հաւատարիմ հաւատացեալ եղբայր, քոյր, դուն վատասերող բազմութեան մի՛ նայիր, շուրջդ գտնուող ամբոխին մի՛ հետեւիր, այլ կառչած մնացիր Աստուածաշունչի անփոփոխ բարձր չափանիշներուն, որոնք յախտենական կեանքի միակ ուղեցոյցն են:

Անդրանիկ Նազարեան
Քաղուած՝ «Մարանաթա» թերթէն

Ամէն բաները բարիի գործակից

«Յովսէփի ըսաւ իր Եղբայրներուն. «Ինծի մօս Եկէք»: Անոնք ալ մօս Եկան եւ ըսաւ. «Ես ձեր Եղբայրը Յովսէփն եմ, որ Եգիպտոս տարուելու ծախսեցիք: Ուստի զիս հնո ծախսենուդ համար մի՛ Վշտանաք ու ձեզի ծանր չերեւնայ, վասն զի Աստուած որկեց զիս ձեր առջեւեն՝ կեանք պահելու համար: Քանզի Երկրիս վրայ սովին Երկրորդ տարին է այս եւ տակաւին հինգ տարի կայ՝ որ ո՛չ Վարուցան, ո՛չ ալ հունաք պիտի ըլլայ: Աստուած զիս ձեր առջեւեն որկեց՝ որպէս զի Երկրի վրայ ձեզի սերունդ պահէ եւ մեծ ազատութիւնով ձեզ ապրեցնէ: Արդ՝ զիս հնո դրկողը դուք չէք, հապս Աստուած է ու զիս Փարաւնին հայր եւ իր բոլոր տանը տէր ու Եգիպտոսին իշխան դրաւ» (Ծննդ. 45:4-9):

Բարբի Ազիպա բարեպաշտ հրեայ մըն էր, որ հալածանքի պատճառով ստիպուցեաւ իր քաղաքը քողով: Իր ամրող հարստութիւնը ճրագ մըն էր՝ իր Սուրբ Գիրքը Կարդալու, արաղաղ մը՝ զինք արքնցնելու, եւ էշ մը՝ իրեն ծառայելու: Օր մը, երբ կը թափառէր, իրիկուան մօս գիտի մը դիմեց՝ հնո գիշերելու համար: Սակայն գիտացիները շատ անզութ գտնուելով՝ զինք գիտէն վրանտեցին: Ուստի ստիպուցաւ գիտէն դուրս տեղ գիշերել: Երբ ճրագը վառած Սուրբ Գիրք կը կարդար, հով մը մարեց զայն: Երբ կը քնանար, աղուէս մը իր աքլորը փախցուց, եւ յետոյ արիւծ մըն ալ իր էշը յափշտակեց: Սական Բարբի Ազիպան երբեք չտրտնչեց: Ան կը հաւատար որ Աստուած զինք կը սիրէ, եւ ինչ որ կ'ընէ՝ իր բարիքին համար է: Յաջորդ առաւօս երբ գիտ զնաց, գտաւ որ աւազակները զալով գիտը կողովատած եւ քնակիշները ջարդած էին, եւ հիմա հասկցաւ նախախնամութեանը կարգադրութիւնը. եւ Աստուծոյ փառը տուաւ:

Անոր համար սրբազն առաքելար կ'ըսէ. «Սական գիտենք որ ամէն բաները բարիի գործակից կ'ըլլան անոնց՝ որ զԱստուած կը սիրեն» (Հռովմ. 8:28):

Այո՛, սիրելի Երկնաւոր Հայր, գիտեմ Դուն ամենակարող Աստուած ես, եւ Զեկ սիրողներուն ինչ որ ալ պատահի՛ բարիի գործակից կ'ընես: Փառ սուրբ անուան: Ամէն:

Վեր.՝ Աքրահամ Սարգիսեան

«ԱՍՄ»-ի միսիոնարական դաշտէն

Անցած քսան տարիներուն նայելով կը յիշեմ ինչպէս մէկ անձով եւ առանց որեւէ տեսիլքի սկսեցինք մեր ծառայութիւնը հայրենիքէն ներս: Մենք զաղափար անգամ չունեինք, որ տեսիլքը Իրենն էր: Այսօր, երբ գրաւենեակիս մէջ նստած կը մտածեմ մեր հոգատարութեան տակ գտնուող բազմաթի կարիքաւոր ընտանիքներու կարիքներու եւ աշխատանքի մեծութեան մասին, սրտիս մէջէն միակ բանը, որ կ'անցնի Աստուծոյ եւ տարիներու ընթացքին մեզ օժանդակող բազմաթի հաւատացեալներուն շնորհակալութիւն յայտնելն է:

Շնորհակալ ենք նաեւ Զեր աղօթքներուն համար, որոնց կարիքը խիստ կը զգանք: Երբեմն ծառայութեան դաշտէն այնպիսի լուրեր կը ստանանք, որոնք իսկապէս սիրու ճմլող են: Երբեմն այդ կարիքը մեր ուժերէն վեր կ'ըլլայ: Երբեմն տարբեր իրավիճակներու մասին լսելով մեր աղօթքները արցունքներով կը խառնուին: Բայց Տերը միշտ մօտ է, եւ ամէն բանի մէջ մենք Իրեն կը վստահինք:

Կը քաջալերեմ Զեզ YouTubե-էն երկու կարճ տեսահոլովակ դիտել, որոնք կը պատմեն Հայաստանի մէջ մեր կատարած գործունեութեան մասին: Կը խնդրեմ այցելել «YouTubե ACM Armenia»: Կ'ուզեմ Զեր ուշադրութիւնը հրաւիրել «Հովք զիւղ»-ի մասին եղած նկարահանման վրայ: Այդ տեսահոլովակին մէջ պիտի հանդիպիք մեծահասակ կնոջ մը, ով կ'ապրի իր խոլ եւ համը ամուսինի հետ: Ես շատ յուզուեցայ, երբ դիտեցի այդ տեսահոլովակը:

Անցած տարուայ մեր միսիոնարական ճանապարհորդութեան ընթացքին մենք այդ շրջանը կը գտնուէինք, մեր աշխատակիցը հեռուէն ցոյց տուաւ այդ խոճուկ տնակը, որտեղ կ'ապրեր խոլ եւ համը մարդը: Ամէն բանէ կտրուած բլուրի մը վրայ կը գտնուէր այն: Զմեռը կը մօտենար, օրը շատ ցուրտ էր, եւ մեր աշխատակիցը նկատեց որ տարեց կինը տան դիմաց կ'աշխատէր: Ցեխոտ ճամբայով վեր բարձրացանք, մերենան կանգնեցուցինք եւ ես ջանք բափեցի իր քով հասնիլ: Ընկերներէս ոմանք գումար նուիրեցին:

Մենք սովորաբար այդպէս օժանդակութիւն շնոք բաժնէր, բայց ինչ-

որ բան դրդեց զիս, որ այդ կնոջ ձեռքերուն մէջ գումար դնէի: Ան անմիջապէս բռնեց ձեռքս եւ իր ամբողջ ուժով իր մօտ քաշելով ուզեց համբորել այն: Ամէն ջանք ըրի, որպէսզի կանգնեցնեմ զինք, բայց ինը ըլ անդադար կ'ըսէր. «Բայց դուք չեք հասկնար, դուք չեք հասկնար»: Հարցուցի, թէ ինչը չեմ հասկնար, ան ալ ըսաւ թէ ասիկա ծմռան համար իր հացն էր, ինչի համար աղօթած էր: Ծուտով ձիւն պիտի տեղար եւ ամբողջ հովիտը ձիւնով պիտի ծածկուէր: Զկային խանութներ կամ տուններ, անոնք կ'ապրէին ամբողջովին մեկուսացուած տարածքի մը մէջ, եւ իրենց միակ յոյսը Տէրն էր: Հինգ ամսուայ համար հաց պիտի չունենային, երբ տարածքը ամբողջովին ձիւնով ծածկուէր:

Ասիկա է իմ Աստուածս: Այն հաւատքով է եւ հաւատքը երբեք ամօրով չի ձգէր: Մտածէք մէկու մը մասին, ով նիւթական օգնութիւն ցուցաբերեց Հայաստանի կարիքաւորներուն եւ աղքատներուն, մտածէք միսիոնարական խումբի մը մասին, ով 36 ժամ դէպի Հայաստան ճամբորդել ետք երկու ժամ եւս ճամբորդեց դէպի Հովք զիւղ, անյայտ տընակ մը, մտածէք այս աղքատ կնոջ մասին, ով կը քալէր դաշտին մէջ եւ մենք զինք նկատելով կը կենանք եւ Տէրը կը դրդէ մեզ իրեն գումար տալու մէջ: Մի՞թէ այս ամէնի ետին Տէրը չէ կանգնած:

Կը խնդրեմ շարունակէք աղօթել Հայաստանի համար: Աղքատներն ու կարիքաւորները ձեր աղօքքներու կարիքն ունին այսօր:

